

Informe sobre demografia col·legial 2018

Continua la feminització de la professió, amb un 52 % de dones, augmenta el nombre de col·legiats en situació de jubilació i també de metges nascuts a l'estranger

Un any més, la piràmide d'edat mostra una col·legiació feminitzada. Només en els estrats de més edat la majoria és masculina. La mitjana d'edat augmenta fins als 50,2 anys.

El 2018 tanca amb un 3 % més de col·legiats. Augmenta el nombre d'altres MIR, però sobretot augmenta el dels metges que es col·legien, però no per fer l'especialitat (les anomenades "altres no MIR"). Les baixes també augmenten, bàsicament pels trasllats de província o a l'estranger. Finalment, cal destacar que, per segon any consecutiu, més de 400 professionals es

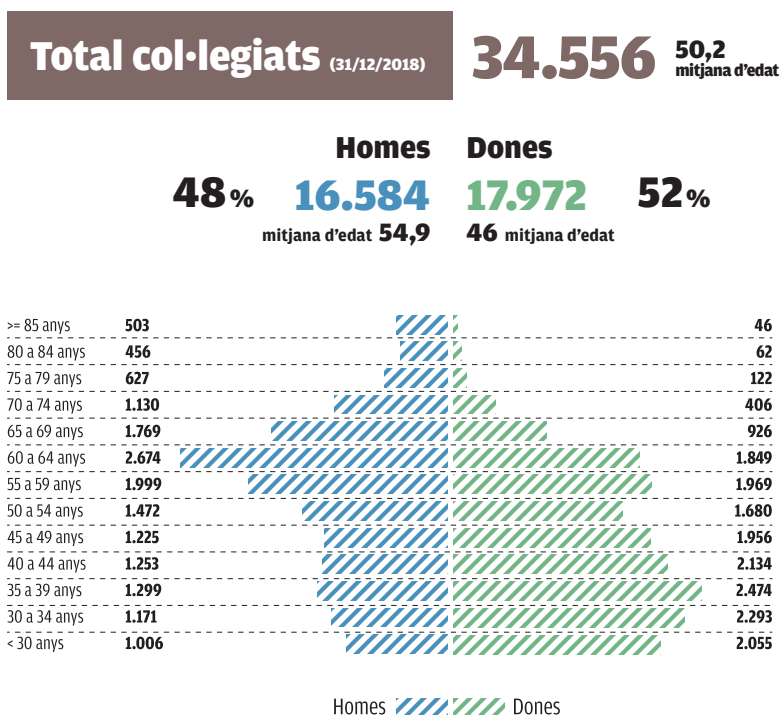
beneficien de les exempcions de quota per maternitat/paternitat.

El nombre de metges nascuts a l'estranger continua augmentant i actualment representa el 20 % de la col·legiació. El creixement que ha experimentat aquest col·lectiu (de mitjana, un 4,9 % anual, els últims cinc anys) és clarament superior als metges nascuts a Catalunya (1,2 % de mitjana) i als de la resta de l'Estat espanyol (2,5 %). L'impacte d'aquest augment s'ha vist en les altres no MIR, que han passat de representar una quarta part del total d'altres fa cinc anys a ser-ne el 43 % enguany. Cal

recordar que els estrangers suposen tres de cada quatre noves col·legiacions no MIR.

El col·lectiu de metges sènior continua a l'alça. L'any passat l'11,5 % de la col·legiació es considerava jubilada. Enguany són el 15,6 %. Aquest augment es deu bàsicament a la modificació de la mitjana d'edat en la qual, d'acord amb estudis interns, es considera que un metge es jubila (de 68 anys l'any anterior a 66 anys el 2018).

Les dades han estat recopilades i analitzades pel Gabinet d'Estudis Col·legials. ■

Origen

Zona de naixement	Col·legiats	%
Catalunya	21.080	61 %
Resta d'Espanya	6.549	19 %
Conjunt d'estrangers	6.927	20 %
Amèrica Llatina i Carib	5.463	78,7 %
UE	734	10,6 %
Europa Central i de l'Est	289	4,2 %
Orient Mitjà	214	3,1 %
Àfrica	131	1,9 %
Altres	96	1,5 %

Països estrangers amb més col·legiats

Argentina **962** / Veneçuela **851** / Colòmbia **764** / Perú **733** / Cuba **460**

Alertes que cal afrontar

En els darrers informes anuals hem anat cridant l'atenció sobre diferents fets rellevants al voltant de la demografia mèdica, principalment sobre l'envelliment progressiu dels professionals i la disminució de l'edat de jubilació, a més de l'augment continuat d'incorporacions de metges nascuts a l'estranger.

La confluència d'aquests factors contribueix a generar una situació complexa al mercat laboral mèdic. Una dada il·lustrativa és que, l'any passat, des del Servei d'Ocupació del CoMB, vàrem gestionar 1.350 ofertes de treball (el doble que ara fa sis anys). Les organitzacions i els centres sanitaris fan mans i mànigues per cobrir les seves vacants.

Com hem anat dient darrerament, les causes que no es cobreixin tots els llocs de

treball són diverses: retribucions baixes, contractes precaris, elevada pressió assistencial, organitzacions sanitàries molt burocratitzades, dispersió territorial, dificultats de conciliació i d'accés a la formació continuada, etc.

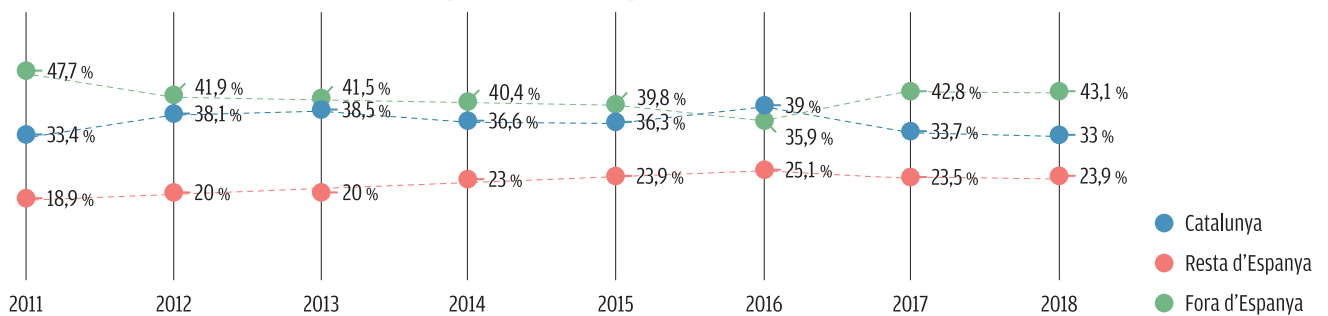
No podem perdre de vista que, entre els propers vuit i deu anys, es jubilarà aproximadament una quarta part de la col·legiació. En aquest context, el CoMB ha volgut conèixer la situació i vivències dels metges que s'han jubilat recentment. Segons les nostres enquestes, la meitat dels metges que s'han jubilat els darrers dos anys haurien continuat exercint si les organitzacions i centres on treballaven haguessin facilitat mesures de flexibilitat i autonomia, així com de reconeixement professional. Només cal revisar la situació retributiva dels metges sèniors i

comparar-la amb la pensió de jubilació per comprendre la situació.

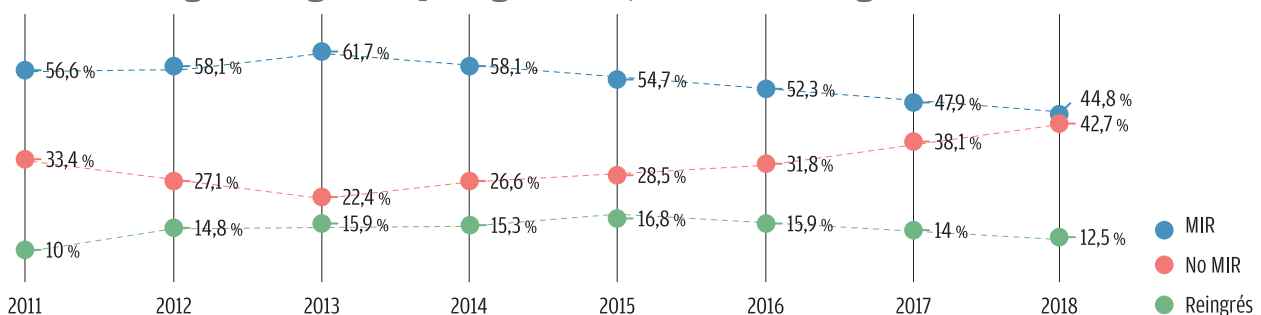
Una vegada identificades les causes, les solucions passen per introduir més flexibilitat al sistema i més capacitat organitzativa dels equips assistencials. En definitiva, més autonomia professional. També cal menys rigidesa en l'oferta de places a les facultats de medicina: fóra convenient augmentar temporalment (almenys els propers 3 o 4 anys) el nombre d'alumnes, d'acord amb les previsions de jubilació i un augment significatiu de les places MIR.

Per cert, no hauríem de perdre de vista que la taxa de metges assistencials en actiu per 1.000 habitants, l'any 2016, a Catalunya era de 3,92, per sobre de la mitjana europea, que era de 3,45. ■

Evució de les noves col·legiacions segons lloc de naixement*

Altes col·legials segons tipologia: MIR, no MIR i reingrés*

*El 2017 es va canviar el criteri de comptabilització anterior: es tenen només en compte altes col·legials que a finals d'any continuen estant d'alta al CoMB.